

СИЛАБУС ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

ВЕТЕРИНАРНА ВІРУСОЛОГІЯ

спеціальність	211 –Ветеринарна медицина	обов'язковість дисципліни	Обов'язкова
освітня програма	ветеринарна медицина	факультет	ветеринарна медицина
освітній рівень	Не обмежено	кафедра	епізоотології і мікробіології

ВИКЛАДАЧ

Гарагуля Галина Ігорівна

Вища освіта – спеціальність ветеринарна медицина
Науковий ступінь - кандидат ветеринарних наук за спеціальністю 16.00.03-ветеринарна мікробіологія, вірусологія та імунологія
Вчене звання – доцент
Досвід роботи – 24 роки
Показники професійної активності з тематики курсу:

- авторка 16 методичних розробок;
- досвід наукової роботи 24 роки;
- учасниця наукових і методичних конференцій.

телефон	0661333555	електронна пошта	vetvir.galina@gmail.com	дистанційна підтримка	Moodle
---------	------------	------------------	-------------------------	-----------------------	--------

До викладання дисципліни долучені: кандидат ветеринарних наук Баско Сабіна Олександрівна

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОСВІТНЮ КОМПОНЕНТУ

Мета	Метою дисципліни " <u>Ветеринарна вірусологія</u> " є надання здобувачам ґрунтовних знань про віруси, їх біологічні властивості, генетику, екологію та захворювання, які вони викликають у тварин і людини.		
Формат	лекції, лабораторно-практичні заняття, самостійна робота, індивідуальні завдання.		
Деталізація результатів навчання і форм їх контролю	- Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. Знання та розуміння предметної галузі та професії / індивідуальні практичні заняття. - Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час професійної діяльності / індивідуальні практичні заняття. - Здатність дотримуватись правил охорони праці, асептики та антисептики під час фахової діяльності / індивідуальні практичні заняття. - Здатність здійснювати відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень / індивідуальні практичні заняття. - Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати / індивідуальні практичні заняття. - Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності / індивідуальні практичні заняття. - Здатність обережності доглядати від забруднення відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення / індивідуальні практичні заняття. - Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини / індивідуальні практичні заняття. - Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій / індивідуальні практичні заняття. - Знати правила та вимоги біобезпеки, біоетики та добробуту тварин / індивідуальні практичні заняття. - Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення / індивідуальні практичні заняття.		
Обсяг і форми контролю	6 кредити ECTS (180 годин): 30 годин лекції, 44 годин лабораторно-практичні заняття; 30 годин навчальна практика; 76 години самостійних занять , поточний контроль (2 розділи); підсумковий контроль – диференційований залік.		
Вимоги викладача	вчасне виконання завдань, активність, командна робота		
Умови зарахування	«вільне зарахування»		

ВІДПОВІДНІСТЬ СТАНДАРТУ ОСВІТИ І ОСВІТНІЙ ПРОГРАМІ

Компетенції	ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу. ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. ЗК 3. Знання та розуміння предметної галузі та професії. СК 2. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні	Програмні результати навчання	ПРН1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини. ПРН 2. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій.
-------------	--	-------------------------------	--

засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час професійної діяльності.

СК 3. Здатність дотримуватись правил охорони праці, асептики та антисептики під час фахової діяльності.

СК 6. Здатність здійснювати відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень.

СК 7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

СК 11. Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.

СК 16. Здатність оберігати довкілля від забруднення відходами тваринництва, а також матеріалами та засобами ветеринарного призначення.

ПРН 17. Знати правила та вимоги біобезпеки, біоетики та добробуту тварин.

ПРН 19. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

Розділ 1. Загальна ветеринарна вірусологія

Лекція 1	Вступ до вірусологіїю	Лабораторне заняття 1 (ЛПЗ 1)	Правила роботи у вірусологічній лабораторії	Самостійна робота	• Біофізичні властивості вірусів. • Стійкість вірусів у навколишньому середовищі. • Еволюція вірусів. Екологія вірусів. • Гнотобіоти та SPF-тварини їх використання у вірусологічних дослідження • Клітинні та гуморальні фактори протівірусного імунітету. Імунопатологія вірусних інфекцій. • Порівняльна характеристика тест-систем для культивування вірусів тварин • Основні групи препаратів для лікування та профілактики вірусних інфекцій. • Порівняльна характеристика серологічних реакцій: РГАд,
Лекція 2	Репродукція та класифікація вірусів.	ЛПЗ 2	Лабораторні тварини. Методи зараження лабораторних тварин		
Лекція 3	Патогенез вірусних інфекцій.	ЛПЗ 3	Правила і методи одержання і транспортування вірусемічного матеріалу.		
		ЛПЗ 4	Методи світлової та електронної мікроскопії у вірусологічних дослідженнях		
		ЛПЗ 5	Культивування вірусів у курячих ембріонах.		
Лекція 4	Генетика вірусів.	ЛПЗ 6	Облік результатів зараження курячих ембріонів.		
		ЛПЗ 7	Культивування вірусів у культурах клітин.		
		ЛПЗ 8	Зараження культур клітин. Цитопатична дія вірусу		
Лекція 5	Екологія вірусів.	ЛПЗ 9	Методи титрування вірусів. Розрахунок титру вірусу за методом Ріда та Менча		
Лекція 6	Протівірусний імунітет.	ЛПЗ 10	Серологічні методи діагностики вірусних інфекцій.		

Лекція 7	Діагностика, лікування та профілактика вірусних інфекцій		Гемаглютинуючі віруси. Вивчення методів постановки РГА.		РЗГАд та РНГАд.
		ЛПЗ 11	Постановка РЗГА. РГАд та РНГА.		
		ЛПЗ 12	Реакція дифузійної преципітації. Полімеразна ланцюгова реакція.		
		ЛПЗ 13	Реакція нейтралізації (РН) та її модифікації. Титрування вірусів в РН.		
		ЛПЗ 14	Метод флюоресціюючих антитіл (МФА) – реакція імунофлюоресценції.		
		ЛПЗ 15	Імуноферментний аналіз.		

Розділ 2. Спеціальна ветеринарна вірусологія

Лекція 8-9.	Вірусні інфекції, характерні для кількох видів тварин	ЛПЗ 16	Лабораторна діагностика сказу. Лабораторна діагностика віспи ссавців та птиці	Самостійна робота	• Особливості діагностики хвороб, характерних для декількох видів • Особливості діагностики хвороб великої рогатої худоби • Особливості діагностики хвороб дрібної рогатої худоби • Особливості діагностики хвороб свиней • Особливості діагностики хвороб птиці • Особливості діагностики хвороб коней • Особливості діагностики хвороб дрібних тварин
Лекція 10	Основні вірусні інфекції жуйних	ЛПЗ 17	Лабораторна діагностика ящуру. Використання РЗК у вірусології		
		ЛПЗ 18	Лабораторна діагностика грипу		
Лекція 11	Основні вірусні інфекції коней	ЛПЗ 19	Лабораторна діагностика вірусних респіраторних хвороб ВРХ		
		ЛПЗ 20	Лабораторна діагностика вірусних респіраторних хвороб свиней		
Лекція 12	Основні вірусні інфекції свиней	ЛПЗ 21	Лабораторна діагностика вірусних респіраторних хвороб птиці.		
Лекція 13	Основні вірусні інфекції птиці	ЛПЗ 22	Лабораторна діагностика вірусних респіраторних хвороб дрібних тварин (собак, котів, кролів). Залікове заняття		
Лекція 14	Основні вірусні інфекції собак				
Лекція 15	Основні вірусні інфекції котів і кролів				

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА ТА МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

Література	1.Калініна О. С., Панікар І. І., Скибіцький В. Г. Ветеринарна вірусологія. – Київ: Вища освіта, 2004.- 432 с. 2.Панікар І. І., Скибіцький В. Г., Калініна О. С. Практикум з ветеринарної вірусології. – Суми, 1997.- 236 с. 3.Практикум з ветеринарної вірусології: Навч. посібник /В.Г.Скибіцький, І.І.Панікар, О.А.Ткаченко та ін.- К.: Вища освіта, 2005.- 208с.	Методичне забезпечення	ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ https://www.youtube.com/watch?v=6fwu7AES9z8 https://www.youtube.com/watch?v=AomdQO0tskU https://www.youtube.com/watch?v=vmILj1aLZ7s https://www.youtube.com/watch?v=oYnXeAPieN0 https://www.youtube.com/watch?v=h9lxx6x3HAM https://www.youtube.com/watch?v=nwYlk4eB7yA
------------	---	------------------------	--

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ			
СИСТЕМА		БАЛИ	ДІЯЛЬНІСТЬ, ЩО ОЦІНЮЄТЬСЯ
Підсумкове оцінювання	100 бальна ECTS (стандартна)	до 100	40 % - підсумкове тестування 60 % - поточна робота студента протягом семестру
Оцінювання розділу	100 бальна сумарна	до 30	відповіді на тестові питання
		до 30	результат засвоєння блоку самостійної роботи
		до 40	активність студента на заняттях (усні відповіді)

НОРМИ АКАДЕМІЧНОЇ ЕТИКИ ТА ДОБРОЧЕСНОСТІ	
Всі учасники освітнього процесу (в тому числі здобувачі освіти) повинні дотримуватися кодексу академічної доброчесності та вимог, які прописані у положенні «Про академічну доброчесність учасників освітнього процесу ДБТУ»: виявляти дисциплінованість, вихованість, поважати гідність один одного, проявляти доброзичливість, чесність, відповідальність.	